

ВПЛИВ КОМБІНОВАНОЇ ДЕФОРМАЦІЇ ТА ПЕРЕДРЕКРИСТАЛІЗАЦІЙНОЇ ТЕРМІЧНОЇ ОБРОБКИ НА СУБСТРУКТУРУ І ТВЕРДІСТЬ СТАЛЕЙ 40Х ТА 12Х13

Дубовий О.М., Макруха Т.О.,

Національний університет кораблебудування ім. адм. Макарова

Анотація. В роботі досліджено вплив деформації та наступної передрекристалізаційної термічної обробки на субструктурну і твердість конструкційних легованих сталей 40Х та 12Х13. Встановлено можливість отримання термічної стабілізації полігонізаційної субструктури комбіновано деформованих сталей.

Ключові слова: комбіноване деформування, передрекристалізаційна термічна обробка, термічна стабілізація, полігонізаційна субструктура, леговані стали.

Вступ

Рівень розвитку машинобудування ХХІ століття характеризується підвищеною інтенсивністю режимів експлуатації машин і механізмів. Ускладнення умов експлуатації вузлів і агрегатів вимагає постійного вдосконалення матеріалів та технологій їх виготовлення із забезпеченням достатньої надійності та довговічності. Експлуатаційні характеристики деталей і приладів, а також ресурс їх роботи визначаються переважно фізико-механічними властивостями їх робочої поверхні. Вимоги щодо створення машин і механізмів з підвищеними властивостями можливо задоволити не тільки розробкою сучасних конструкційних рішень і застосуванням нових матеріалів, але і за рахунок зміни субструктури існуючих матеріалів шляхом удосконалення технологічного процесу їх формування.

Ефективним способом підвищення фізико-механічних властивостей матеріалів є наноструктурування. Для вирішення цього завдання кафедрою матеріалознавства та технології металів Національного університету кораблебудування ім. адм. Макарова розроблено спосіб деформаційної та термічної обробки металів та сплавів, що включає попредню деформацію металу або сплаву з наступною термічною обробкою, яку назвали передрекристалізаційною. Зміст способу полягає у деформуванні металів або сплавів зі ступенем обтискування більше 70 % за температури навколошнього середовища, нагріванні до температури початку рекристалізації, втримці протягом 0,5–10 хвилин з наступним охолодженням до температури навколошнього середовища зі швидкістю, яка

не викликає росту рекристалізаційних зерен (не менше 5 °C/c) [1–3]. Слід відзначити, що ефект підвищення фізико-механічних властивостей починає проявлятися при деформації більше 20–30 %. Однак у даного способу є недолік, пов’язаний з малим часом витримки (до 10 хвилин), при якому забезпечуються максимальні значення твердості матеріалу, що ускладнює, а в деяких випадках і унеможлилює його застосування в умовах промислового виробництва, особливо для масивних деталей. Тому розробка методів, спрямованих на термічну стабілізацію здрібненої й нанорозмірної полігонізаційної субструктури, є актуальною науковою задачею.

Аналіз публікацій

В останні роки досягнуто значних успіхів у створенні наноструктурних матеріалів. Особливу увагу приділяють методам інтенсивної пластичної деформації (ППД). Ця група методів отримання матеріалів основана на проведенні великостушеневої пластичної деформації в умовах високих прикладених тисків за відносно низьких температур [4]. В таких умовах деформування відбувається подрібнення мікроструктурних елементів у металах і сплавах до наномасштабного розміру. Методи ППД дозволяють отримувати об’ємні безпористі металеві наноструктуровані вироби (авіаційні кріплення, медичні імпланти тощо). Однак діапазон розмірів у таких виробах у більшості випадків перевищує 200 нм [5, 6]. Структура, отримана при ППД, відрізняється великою нерівноважністю через малу щільність вільних дислокацій та переважно висококутовий характер границь субзерен [4, 7].

Оскільки методи ПД характеризуються високою вартістю, трудомісткістю та складністю обладнання і придатні тільки для деталей малого перерізу (до 10 мм), то одним із напрямів вирішення цієї проблеми може стати застосування передрекристалізаційної термічної обробки матеріалів, суть якої полягає у фіксації полігонізаційної субструктурі охолодженням матеріалу на етапі формування наномасштабних субзерен [1–3].

Значний вплив на формування комірчастої нанорозмірної структури спрямований деформування і ступінь деформації матеріалу [6]. Види деформування розрізняють залежно від швидкості протікання деформації: динамічне і статичне. Відмінності у структурі, отримані при різних швидкостях деформації, призводять до того, що при одному і тому ж ступені деформації початок полігонізації зі збільшенням швидкості деформування розвивається за більш низьких температур і протікає інтенсивніше [9].

Вплив схеми напруженого стану на полігонізацію пов'язаний з різною щільністю дислокацій, що утворюється після різних способів деформування. Вимірювання щільноти дислокацій у сталях після статичної та динамічної деформацій показали, що щільність дислокацій після динамічного впливу приблизно на 30 % більше, ніж після статичного [4, 10].

В роботах [9, 10] досліджено вплив динамічної деформації на ковальському молоті та наступної передрекристалізаційної термічної обробки на твердість для технічно чистого заліза, сталей 20, 20Х13 та 12Х18Н10Т. Швидкість деформації складала 100 мм/с. Встановлено, що збільшення швидкості деформації призводить до зниження показників твердості та зменшення ефекту підвищення твердості в результаті передрекристалізаційної термічної обробки. Зі збільшенням швидкості деформації збільшується щільність дислокацій і ступінь зміцнення, при цьому підвищується прихована енергія, що веде до збільшення швидкості та зниження температури початку рекристалізації. Тобто після динамічної деформації у процесі передрекристалізаційної термічної обробки відбувається більш інтенсивне зростання субзерен, що ускладнює можливість фіксації полігонізаційної субструктурі. Неоднорідність субструктур призводить до неоднорідного подрібнення зразка, в результаті чого відбувається зниження приросту твердості в порівнянні зі статичною деформацією [9, 10].

У роботі [11] досліджено вплив комбінованого деформування (динамічне деформування на 30 % та статичне деформування на 30 %) і наступної передрекристалізаційної термічної обробки на субструктуру та твердість технічно чистих заліза і нікелю, вуглецевих сталей 20 та 45. Встановлено можливість термічної стабілізації полігонізаційної субструктурі у процесі передрекристалізаційної термічної обробки для технічно чистого заліза, вуглецевих сталей 20 та 45 до 20–70 хв, 10–60 хв і 5–60 хв відповідно. Додаткова статична деформація (пресування) сприяє збільшенню кількості структурних недосконалостей та утворенню потрійних вузлів (перехрещені) дислокацій, що підвищує термічну стабільність полігонізаційної субструктурі.

Але в роботах [1, 2, 11–14] приділено недостатньо уваги впливу комбінованого деформування та наступної передрекристалізаційної термічної обробки для конструкційних легованих сталей.

Мета і постановка завдання

Метою роботи є розробка комбінованих методів, спрямованих на термічну стабілізацію подрібненої та нанорозмірної полігонізаційної субструктурі. Для досягнення цієї мети були поставлені наступні завдання: дослідження впливу комбінованого деформування та наступної передрекристалізаційної термічної обробки на твердість та стабілізацію полігонізаційної субструктурі сталей 40Х і 12Х13.

Дослідження впливу комбінованого деформування та термічної обробки на твердість та стабілізацію субструктурі легованих сталей

На сьогодні найпоширенішими матеріалами залишаються сталі та чавуни, які складають приблизно 90 % з усіх конструкційних матеріалів, які використовують у техніці й побуті, тому в подальших дослідженнях використовували конструкційні хромисті сталі 40Х (ГОСТ 2590-2006), 12Х13 (ГОСТ 2879-2006).

Відпалені зразки зі сталі 40Х за температури 760 °C та зі сталі 12Х13 за температури 740 °C протягом 1 години розміром 6×6×10 мм піддавали холодній динамічній деформації. Динамічне деформування проводили шляхом ударної циклічної дії до заданої величини деформації за кімнатної температури.

Величину деформації для компактних матеріалів визначали як відношення висоти

здеформованого зразка до початкової висоти деформації.

Термічну обробку зразків здійснювали в лабораторній електричній печі СНОЛ-1.6.2.0.08./9-М1.

Твердість HV_5 визначали на приладі типу «Віккерс» при навантаженні на індентор 5 кг (ДСТУ ISO 6507-4:2008), для кожної експериментальної точки проводили 10 вимірювань.

Зйомку дифрактограм проводили за допомогою рентгенівського дифрактометра загального призначення ДРОН-3 у випромінюванні молібдену $Mo_{K\alpha}$ ($\lambda = 0,071069$ нм) за відображенням [110]. Обертання зразків проводили в інтервалі подвійних кутів у діапазоні $18\dots22^\circ$, швидкість розгортки складала $1^\circ/\text{хв}$, швидкість руху діаграмної стрічки 60 мм/год. Напруга на трубці – 40 кВ, сила струму – 40 мА. Як еталон використовували технічно чисте залізо марки Э12 (ГОСТ 3836-83).

Розмір областей когерентного розсіювання (ОКР) розраховували методом гармонічного аналізу форми дифракційного профілю.

Відносну кількість нанорозмірних частинок визначали за допомогою методу апроксимації дифракційного профілю (згортка функції Гаусса). Тобто відносна кількість наномасштабних ОКР розраховувалась як відношення різниці площин рефлексів досліджуваного зразка та еталону до площині рефлексу досліджуваного зразка.

Для визначення середнього кута розорієнтування субзерен використовували метод, основою якого є визначення кривих розподілу інтенсивностей правильних відображень від кристалу, встановленого під кутом Вульфа–Брегга.

Твердість зразків після відпалу складала: сталь 40Х – 1,86 ГПа, сталь 12Х13 – 2,02 ГПа.

Для сталей 40Х та 12Х13 проводили комбіновану деформацію: спочатку здійснювали холодну динамічну деформацію на 30 %, потім – статичну деформацію на 30 %. Таким чином, сумарна величина деформації складає 60 %.

Отримані зразки після комбінованого деформування нагрівали в печі до температури первинної рекристалізації, яку визначено для сталі 40Х – 500 °C, для 12Х13 – 600 °C.

Результати дослідження впливу тривалості витримки передрекристалізаційної термічної обробки на твердість подано на рис. 1.

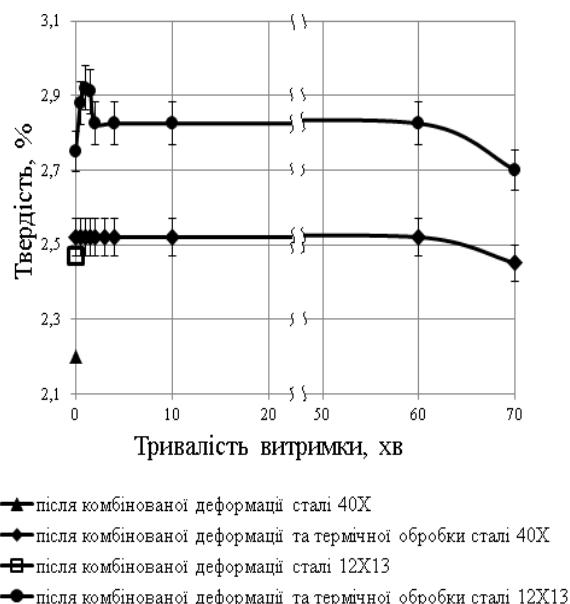

Рис. 1. Залежність твердості від тривалості витримки передрекристалізаційної термічної обробки деформованих сталей 40Х та 12Х13

З рисунка 1 видно, що твердість сталі 40Х зростає відносно комбіновано деформованого стану на 15 % та зі збільшенням часу витримки не змінюється. Це свідчить про термічну стабілізацію полігонізаційної субструктурі сталі 40Х після комбінованої деформації та наступної передрекристалізаційної термічної обробки до 60 хвилин.

Залежність твердості сталі 12Х13 після комбінованого деформування та передрекристалізаційної термічної обробки (рис. 1) носить екстремальний характер. Таким чином, максимальне значення твердості 2,92 ГПа досягається при витримці передрекристалізаційної термічної обробки протягом 1 хвилини, що на 18 % більше, ніж після комбінованої деформації. Потім твердість дещо падає, але залишається більшою, ніж після комбінованого деформування на 14 %.

Рух дислокацій перешкоджає граници субзерен, частинки іншої фази, концентраційні неоднорідності, структурні недосконалості (дислокациї), флюктуації у гратці, пов’язані з нерівномірним розподілом енергії й домішок.

Дислокациї, які були введені за деформації, блокуються домішковими атомами, тому під час наступного навантаження ці дислокації не братимуть участі в ковзанні; вони гальмують новоутворені дислокациї або частини дислокаций, які розблоковуються після деформаційного навантаження [2].

Очевидно, що додаткова статична деформація збільшує кількість структурних недосконалостей у вигляді дислокаційних перехрещень та потрійних вузлів.

Далі аналізували зміну субструктурних елементів після комбінованої деформації та передрекристалізаційної термічної обробки, а саме розмір ОКР, кількість наноструктурних елементів та середній кут розорієнтування субзерен. Результати розрахунків наведено у табл. 1.

Таблиця 1 – Вплив комбінованого деформування та передрекристалізаційної термічної обробки на субструктуру сталей 40Х та 12Х13

Матеріал	Сумарна деформація, %. Режим термообробки	Середній розмір ОКР, нм	Кількість наноструктурних елементів, %	Кут розорієнтування субзерен, °
40Х	деформація 60 %	131	16	0,02
	деформація 60 %, 500 °C, 1 хв	117	29	0,08
	деформація 60 %, 500 °C, 60 хв	118	25	0,06
12Х13	деформація 60 %	117	18	0,08
	деформація 60 %, 600 °C, 1 хв	101	34	0,16
	деформація 60 %, 600 °C, 60 хв	106	28	0,14

Із табл. 1 випливає, що розмір ОКР сталей 40Х та 12Х13 після передрекристалізаційної термічної обробки зменшується порівняно за станом після деформації та набуває практично наномасштабного розміру (менше 120 нм), при цьому відносна кількість нанорозмірних елементів збільшується.

Найбільший кут розорієнтування спостерігається за максимальних значень твердості. За збільшення часу витримки він зменшується, але залишається більшим, ніж після комбінованого деформування. Звідси випливає, що комбіноване деформування з наступною передрекристалізаційною термічною обробкою забезпечують здрібнення субструктур та збільшують термічну стабільність. Це за-

безпечує прояв «розмірного ефекту», зокрема підвищення твердості.

Висновки

1. Встановлено можливість підвищення твердості сталей 40Х та 12Х13 комбінованим деформуванням та наступною передрекристалізаційною термічною обробкою пза температур 500 і 600 °C з витримкою до 60 хв, що дозволяє обробляти габаритні деталі за рахунок термічної стабілізації субструктур.

2. Встановлено, що зі збільшенням кута розорієнтування полігонізаційних субзерен збільшується твердість відповідно на 15 та 18 % після передрекристалізаційної термічної обробки.

Література

1. Дубовий, О. М. Вплив передрекристалізаційної термічної обробки на фізико-механічні властивості напилених покриттів та деформованих металів та сплавів [Текст] / О. М. Дубовий, Н. Ю. Лебедєва, Т. А. Янковець // Металознавство та обробка металів. – 2010. – №3. – С. 7–10.
2. Дубовий, О. М. Дослідження можливостей підвищення фізико-механічних властивостей деформованих металів і сплавів термічною обробкою [Текст] / О. М. Дубовий, О. В. Бондаренко, О. О. Жданов, О. В. Жижко, М. М. Бобров, Т. С. Галкіна // Обробка матеріалів у машинобудуванні, Національний університет кораблебудування. – 2010. – С. 69–79.
3. Пат. 95378 Україна МПК (2009) C21D8/00, C22F 1/00. Спосіб деформаційно-термічної обробки металів та сплавів [Текст] / О. М. Дубовий, Т. А. Янковець, Н. Ю. Лебедєва, Ю. О. Казимиренко, О. О. Жданов, М. М. Бобров; заявник і патентовласник Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова. – № а 201120102248, заявл. 01.03.2010; опубл. 25.07.2011, бюл. № 14. – 6 с.
4. Валиев, Р. З. Наноструктурные материалы, полученные интенсивной пластической деформацией [Текст] / Р. З. Валиев, И. В. Александров. – М.: Логос, 2000. – 272 с.
5. Юркова, О. І. Особливості формування нанокристалічної структури в α -залізі при деформації тертям [Текст] / О. І. Юркова, Р. В. Карпов, Є. О. Клягін // Металознавство та обробка металів. – 2010. – № 1. – С. 12–16.
6. Юркова, О. І. Структурний стан і механічні властивості пластично деформованого заліза / О. І. Юркова, А. В. Косянчук, М. Г. Гриценко // Металознавство та обробка металів. – 2011. – № 1. – С. 3–9.
7. Алымов, М. И. Методы получения и физико-механические свойства объемных нанокрис-

- таллических материалов / М.И. Алымов, В.А. Зеленский. – Москва: МИФИ, 2005. – 52 с.
8. Засимчук, Е. Э. Полигонизация, рекристаллизация и термическая стабильность свойств материалов / Засимчук Е. Э. – К.: Наукова думка, 1976. – 209 с.
 9. Горелик, С. С. Рекристаллизация металлов и сплавов / С. С. Горелик, В. Т. Добаткин, Л. М. Капустина. – 3-е изд. – М.: МИСИС, 2005. – 432 с.
 10. Новиков, И. И. Теория термической обработки металлов: учебник. – 3-е изд. исп. и доп. – М.: Металлургия, 1978. – 392 с.
 11. Жданов, О. О. Закономірності впливу передрекристалізаційної термічної обробки на фізико-механічні властивості деформованих сталей : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.02.01 - «Матеріалознавство» / Жданов Олександр Олексадрович – Херсон, 2015. – 24 с.
 12. Жданов, О. О. Дослідження можливостей стабілізації полігонізаційної субструктур деформованого нікелю / О. О. Жданов, О. В. Доріна // Макаровські читання: матеріали Всеукраїнського форуму молодих науковців, Національний університет кораблебудування ім. адм. Макарова, 2014.
 13. Дубовий, О. М. Вплив комбінованого деформування на термічну стабільність полігонізаційної субструктур заліза, нікелю й сталей 20; 45 / О. М. Дубовий, Лю Шен, Т. О. Макруха // Збірник наукових праць НУК: Миколаїв. – № 1. – 2017. – С. 39–47.
 14. Дубовий, О. М. Вплив деформації та легуючих елементів на твердість сталей і напиленіх покріттів після передрекристалізаційної термічної обробки / О. М. Дубовий, С. Г. Кулік, О. О. Жданов, М. М. Бобров, О. І. Мирко // Зб. наук. праць НУК. – 2011. – № 2. – С. 36–44.

Raferences

1. Dubovyi O. M., Lebedeva N. Yu., Yankovets T. A. (2010). Vplyv peredrekryzalizatsiino termichnoi obrobky na fizyko-mekhanichni vlastivosti naplyenykh pokryttiv ta deformovanykh metaliv ta splaviv [Influence of the pre-recrystallization heat treatment on the physical and mechanical properties of sprayed coatings and deformed metals and alloys]. Metaloznavstvo ta obrobka metaliv [Metallurgy and metal processing]. Mykolaiv, 3, 7–10.
2. Dubovyi O. M., Bondarenko O. V., Zhdanov O. O., Zhyzhko O. V., Bobrov M. M., Halkina T. S. (2012). Vplyv peredrekryzalizatsiinoi termichnoi obrobky na substuktur i tverdist deformovanykh koliorovykh metaliv i splaviv ta naplyenykh pokryttiv [Influence of the pre-recrystallization heat treatment on the substructure and hardness of deformed nonferrous metals, alloys and sprayed coatings]. Obrobka materialiv u mashynobuduvanni [Materials treatment in mechanical engineering]. Mykolaiv, 69–79.
3. Dubovyy O. M., Yankovets T. A., Lebedyeva N. Yu., Kazymyrenko Yu. O., Zhdanov O. O., Bobrov M. M., Sposib Deformatsiyno-Termichnoi Obrobky Metaliv ta Splaviv [Method of the deformed and heat treatment of the metals and alloys], Patent of Ukraine No. 95378 (Publ. 25.07.2011. Bull. No. 14) (2011) [in Ukrainian].
4. Valiev R. Z., Aleksandrov I. V. (2007). Obyemnyye nanostrukturye metallichesskiye materialy: poluchenije, struktura i svoystva [Bulk nanostructured metallic materials: obtaining, structure and properties]. Moscow.
5. Yurkova O. I., Karpov R. V., Kliaghin Ye. O. (2010). Osoblyvosti formuvannia nanokrystalichnoi struktury v α -zalizi pry deformacii tertiam [Specific features of formation of nanocrystalline structure in α -iron at deformation with friction] Metaloznavstvo ta obrobka metaliv [Metal science and treatment of metals], 1, 12–16.
6. Yurkova O. I., Kosianchuk A. V., Hrycenko M. H. (2011). Strukturnyi stan i mekhanichni vlastivosti plastichno deformovanoho zaliza [Structural state and mechanical properties of plastically deformed iron] Metaloznavstvo ta obrobka metaliv [Metal science and treatment of metals], 1, 3–9.
7. Alymov M. I., Zelenskiy V. A. (2005). Metody polucheniya fiziko-mekhanicheskiye svoystva obyemnykh nanokristalicheskikh materialov [Methods of obtaining the bulk nanocrystalline materials and their physical and mechanical properties]. Moscow.
8. Zasimchuk E. E. (1976). Poligonizachiia, recrystallizachiia i termicheskaiia stabilnost svoistv metallov [Poligonization, recrystallization and thermal stability of materials' properties]. Kiev.
9. Gorelik S. S., Dobatkin S. V., Kaputkina L. M. (2005). Rekrystallizatsiya metallov i splavov [Recrystallization of metals and alloys]. Moscow.
10. Novikov I. I. (1978). Teoriia termicheskoi obrabotki metallov [The theory of the heat treatment of metals]. Moscow.
11. Zhdanov O. O. (2015). Zakonomirnosti vplyvu peredrekryzalizatsiinoi termichnoi obrobky na fizyko-mekhanichni vlastivosti deformovanykh stalei. Avtoreferat Diss. [Patterns of the influence of the pre-recrystallization heat treatment on the physical and mechanical properties of deformed steel]. Kherson.
12. Zhdanov O. O., Dorina O. V. (2014). Doslidzennia mozlyvostei stabilizachii poligonizachiinoi substuktur deformovanogo nikeliu [The researching the possibility of the stabilization of the substructure of the deformed nickel]. Makarovskie chitannia: materiali Vseukrainsko goforumu molodih naukovchiv [Makarov's reading: materials of the Ukrainian forum of the young scientists]. Mykolaiv.
13. Dubovii O. M., Makruha T. O., Lyu Shen (2017). Vpliv kombinovanogo deformuvannia na termichnu stabilnist poligonizachiinoi substrukty-

- tu zaliza, nikelu i stalei 20; 45 [Influence of the combined deformation on the thermal stability of the polygonization substructure of iron, nickel and steel 20; 45. Zb. nauk. prac. NUK [Collection of scientific publications of NUS], Mykolaiv, NUS Publ., 1, 39-47.
14. Dubovyi O. M., Kulik S. H., Zhdanov O. O., Bobrov M. M., Myrko O. I. Vplyv deformacii ta leghuiuchykh elementiv na tverdists naplyenykh pokryttiv pislia peredrekristallizaciinoi termichnoii obraboky [Influence of deformation and alloying elements on the hardness of steels and sprayed coatings after pre-recrystallization heat treatment] Zb. nauk. prac. NUK [Collection of scientific publications of NUS], Mykolaiv, NUS Publ., 2011, issue 2, pp. 36-44.

Дубовий Олександр Миколайович –
д.т.н., професор, тел.: +38 068-557-34-00,
oleksandr.dubovyj@nuos.edu.ua

Макруха Тетяна Олександровна – аспірант,
Національний університет кораблебудування
ім. адм. Макарова, проспект Героїв України
(Сталінграду), 9, Миколаїв, Україна, 54025,
тел.: +38 093-793-58-65,
tmakruha@gmail.com

THE INFLUENCE OF THE COMBINED DEFORMATION AND PRE-RECRYSTALLIZATION HEAT TREATMENT ON THE SUBSTRUCTURE AND HARDNESS OF STEELS 40X AND 12X13

Dubovyi A.N., Makruha T.A., Admiral Makarov National University of Shipbuilding

Abstract. Problem. Increasing the physical and mechanical properties of materials by nanostructurization is the main problem of modern material science. Combination of previous deformation by 70 % and the following pre-recrystallization heat treatment of metals and alloys is the effective way of improving properties. Yet this method has some disadvantages. The main shortcoming of this is small exposure time.

It does not allow the usage of this method for manufacture of massive parts of machines and mechanisms. Goal. Researching the influence of combined deformation and subsequent pre-recrystallization heat treatment on the hardness and substructure of 40X and 12X13 alloyed steels. Methodology. Methods of computer metallography were used. The X-Ray methods were used to determine the size of coherent scattering areas, quantity of nanoscale subgrains and the angle of orientation of subgrains. Results. The hardness of examples increases with the increasing angle of orientation after pre-recrystallization heat treatment. Originality. The possibility of thermal stabilization of polygonization substructure by combined deformation by 60 % and the following pre-recrystallization heat treatment was established. Practical value. The possibility of using pre-recrystallization heat treatment for details of overall dimensions was created.

Key words: combined deformation, pre-recrystallization heat treatment, thermal stability, polygonization substructure, alloyed steels.

ВЛИЯНИЕ КОМБИНИРОВАННОЙ ДЕФОРМАЦИИ И ПРЕДРЕКРИСТАЛЛИЗАЦИОННОЙ ТЕРМИЧЕСКОЙ ОБРАБОТКИ НА СУБСТРУКТУРУ И ТВЕРДОСТЬ СТАЛЕЙ 40Х И 12Х13

Дубовой А.Н., Макруха Т.А., Национальный университет кораблестроения

Аннотация. В работе исследовано влияние комбинированной деформации и последующей предрекристаллизационной термической обработки на субструктуру и твердость конструкционных легированных сталей 40Х и 12Х13. Установлено возможность термической стабилизации полигонизационной субструктуры комбинированно деформированных сталей.

Ключевые слова: комбинированное деформирование, предрекристаллизационная термическая обработка, термическая стабилизация, полигонизационная субструктура, легированные стали.